

מתים על בירוקרטיה/שירלי בייטל נתיב

תמונה ראשונה:

- (חושך. ספוט על בחור כבן 40. טבעת נישואין על אצבעו)
- מנשה: (מסנוור) הלו... מישהו יכול לעזור לי? (דממה) יש פה מישהו?
- הקול: (קול ברמקול) נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: הלו... את יכולה לעזור לי?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: איזה רכוש?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: מה להפקיד? לשים?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: למה את צריכה את זה?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: יאללה שלך, איך יוצאים מפה?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: איזו תיבה? אין לי מה להפקיד.
- הקול: מפתחות?
- מנשה: אני צריך אותם.
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: בסדר, הבנתי. (מוציא מפתחות ומכניס לתיבה) עכשיו את יכולה לומר לי איך יוצאים מפה?
- הקול: נא הפקידו את כל רכושכם בתיבה.
- מנשה: הפקדתי הכל.
- הקול: סיגריות?
- מנשה: אני לא מעשן.
- הקול: סיגריות?
- מנשה: אשתי החרימה לי.
- הקול: מסטיק?
- מנשה: לא לועס.
- הקול: ליפ גלוס?
- מנשה: מה זה?
- הקול: כדורים נגד צרבת?
- מנשה: אין לי. אה, בעצם... נשאר אחרון!
- הקול: בגדים?

- מנשה : נראה לך ?!
- הקול : טבעת?
- מנשה : את הטבעת אני לא נותן!
- הקול : נא הפקידו את כל...
- מנשה : אמרתי שאת הטבעת לא !! יא אללה...
- (שתיקה. ספוט על תיבה נכבה. אור על דמות העומדת מאחורי דלפק. צבעונית ומקושטת מאוד. כרטיס מגנטי תלוי על כיסה. עומדת בחדר צבעוני ומקושט. שני פתחים בשני צידי הבמה ובאמצע דלת אדומה. קו אדום מול הדלפק)
- הסלקטורית : ברוכים הבאים לחדר המיונים.
- מנשה : כל המתים, מתים ושמחים.
- חדר מיונים מה... :
- הסלקטורית : מזל טוב לנפטר מספר האלף בדיוק מצטערת, אף אחד לא ייתן לך חיבוק.
- אין לדחוף
- אין לזעוף
- אין למעוך
- אין לדרוך
- אין לצעוק
- אין לחמוק
- אין לבכות
- אין לכפות
- מנשה : תראי, נשמה...
- הסלקטורית : לא סיימתי.
- אין לשבור
- אין לגרור
- אין לבחור
- אין לנטור
- יש לזכור
- שאין על הנהלים לעבור.
- אנא! עמוד מאחורי הקו האדום,
- והקשב להוראות עד תום.
- מנשה : צוחקים עליי? עושים עליי קטע? חיליק, מושון, יתם פה?
- הסלקטורית : קו אדום.
- מנשה : על איזה קו אדום את מדברת?

- הסלקטורית : קו אדום!
 מנשה : טוב גב', אני לא מבין מה הקטע אבל אשתי מחכה לי, ואת יודעת איך זה נשים...
 סלקטורית : כעת תמלא טופס נפטר
 אל תשכח לציין גם את המספר
 מנשה : מה נפטר? לא מבין ת'בדיחה.
 הסלקטורית : מתיתיהו גת
 מת מספר 54321
 הגיע כרגע לעולם האמת
 כמה חבל שהוא הגיע די מת.
 מנשה : אללה ירחמו,
 הסלקטורית : מדובך בך.
 מנשה : מה ?
 מנשה : מה הקשר אליי ?
 הסלקטורית : וויכוחים, דיונים, או מיני הסברים
 מקבלים מהוועדה לקבלת הפנים.
 מנשה : מה? מי את בכלל!
 הסלקטורית : אני הסלקטורית. הממיינת האחראית.
 בלעדיי למתים אין שום תכלית.
 כל כך חביבה...
 מנשה : תקשיבי, נשמה...
 הסלקטורית : לא סיימתי!
 כל כך חביבה וחברותית
 רק בתנאי שאין שום תפנית.
 מנשה : סיימת ? שמעי, חביבה וחברותית, יש פה איזו פאדיחה. אני לא מבין מה קורה כאן. אלא אם כן עושים עליי קטע.
 הסלקטורית : מתיתיהו גת, בבקשה תתעשת
 אולי תבין כבר שאתה באמת מת.
 מנשה : אני לא מתתיהו. אני, קוראים לי מנשה שלם.
 הסלקטורית : מנשה שלם.
 מנשה : כן.
 הסלקטורית : לא מתתיהו גת?
 מנשה : בדיוק.
 הסלקטורית : לא 54321?
 מנשה : לא.

- סלקטורית : אז איך עברת את הועדה לקבלת הפנים?
- מנשה : איזו ועדה?! לא ראיתי שום ועדה. את היחידה שאני רואה.
- הסלקטורית : הדבר מצריך בירורים
- תיכף ומיד נבדוק בטפסים.
- מנשה : תבדקי, תבדקי.
- הסלקטורית : רגע... (מחפשת ברשימות שלה) רגע... (מוציאה רשימות יותר ארוכות) מעט סבלנות, אני בטוחה שנמצא. הרי כולם נמצאים באיזו רשימה. מנשה שלם... מנשה שלם.... כן! הנה, ברוך היו"ר, מצאתי!
- מנשה : מצאת?!?
- הסלקטורית : מנשה שלם בן לאדי ורחל, מת מספר 36875
- נפטר מהתקף לב בגיל שבעים ושש.
- מנשה : אהה... אני בן 38. וחצי.
- הסלקטורית : נכון, אז אתה לא מנשה שלם.
- אתה מתתיהו גת, אז אל תתחכם.
- מנשה : יאללה שלך...
- הסלקטורית : ואם היית ההוא החי
- לא היית עומד כאן לפניי.
- מנשה : אבל אני כן ההוא החי העומד כאן לפנייך...
- הסלקטורית : אם אתה אכן, מי שאתה טוען
- תוכיח וענה - כמה אחים יש למנשה שלם
- מנשה : אני בן יחיד.
- הסלקטורית : טוב, זאת הייתה שאלה קלה.
- זו רק ההתחלה.
- וכעת לשאלה המכשילה,
- מי הייתה אהובתך הראשונה?
- מנשה : מה זה?
- הסלקטורית : הראשונה?
- מנשה : מירב אלגרבל ח' 3. בעצם בכיתה ו' אהבתי את שני מטטוב, ונשבעתי לה שאוהב אותה לנצח. אבל זה לא החזיק.
- הסלקטורית : שני מטטוב, אה?! אז אתה באמת מנשה שלם.
- מנשה : שלם. נעים מאוד.
- הסלקטורית : זה שאתה כאן, זה באמת לא הולם
- אני יכולה להבין למה זה מעצבן.
- מנשה : עכשיו רק תגידי לי איך אני יוצא מפה, ונסגור עניין.
- הסלקטורית : לא יוצאים.

מי שמגיע אליי, נשאר לעולמים!

מנשה : מה זה?

הסלקטורית : נכון שלא עברת אצל הוועדה לקבלת הפנים,

אבל, טעות זו טעות רק אם בה מודים.

מנשה : על מה את מדברת? איך אני יוצא מפה?

הסלקטורית : אתה נסער.

קח לך רגע. (מורידה ראשה) הרגע נגמר.

מנשה : לא, את לא באמת.

הסלקטורית : זה גם לא משנה, לא תעזור מחאה

המערכת היא שקובעת את המילה האחרונה.

מנשה : נראה לכם שאתם תגידו למישהו ככה, שהוא בר מיני... בר מיס והוא יקבל

את זה בסבבה?! הגיוני לך שאני בולע את הקשקוש הזה? אני יש לי אישה,

ילד, נשמה, אין לי זמן ל...

הסלקטורית : אני מתנצלת אם דבריי אינם מספקים.

גם הניחום, זה התפקיד של הוועדה לקבלת הפנים.

מנשה : די עם הוועדה פנים הזאת!

סלקטורית : תפנים עכשיו או אחר כך, זה ממש לא משנה

אין מה לעשות, אתה מת בכל מקרה!

מנשה : את לא שומעת מה אני מדבר איתך?!

הסלקטורית : חבל על הצעקות

זה בזבוז של הברות.

תירגע ומהר

לפני שיהיו לזה השלכות.

מנשה : חיים, אם לא תגידי לי איך יוצאים, אני עושה לך פה כזה באלאגן שתמותי

שאני אעוף. אני... אני... באמת, אני... מטורף. היא חושבת שהיא תבוא

ותתעווז עליי, שאני זה... זה... זה, וזה לא ככה בלי הודעה מראש שאני...

חחח... אין מצב. אני חי.

הסלקטורית : אל תרְאָה כל כך מיואש

אני מנפיקה לך מספר חדש

מלא את הטופס ואז לקו האדום שוב גש.

מנשה : קו אדום?

הסלקטורית : 89476

תתחדש!

מנשה : 894...?

הסלקטורית : (מגישה לו טופס ועט ויוצאת. נכנסת שוב)

וכמובן בגלל אי הפקדת פריטים

מלא גם נספח לשמירה זמנית של חפצים.

מנשה : איזה חפצים? (הסלקטורית מצביעה על הטבעת)

הסלקטורית : קן אדום. (יוצאת. חושך)

תמונה שנייה :

(מנשה בחדר המיונים. אוחז בטופס ומשחק עם טבעת הנישואין. הסלקטורית נכנסת)

הסלקטורית : נפטר 89476, אני מקווה שסיימת למלא את הטפסים

הוקצב לך מספיק זמן, וצריך לעמוד בזמנים.

כעת ניגש למיון על פי הפרטים...

(לוקחת את הטופס. מעיינת. מכריזה בדרמטיות) בעיה!

מנשה : תשמעי, גבי, אני חשבתי על זה, ורציתי לשאול...

הסלקטורית : לא מילאת את השאלה

בדבר נסיבות מותך.

מנשה : מה זה !?

הסלקטורית : לא מילאת את השורה,

אשר מפרטת את נסיבות מותך.

מנשה : את ממשיכה עם זה ? אני אומר לך שאני לא...

הסלקטורית : כמה נפלא... עבודה כפולה!

זה נופל עליי, כשוועדת הפנים לא הייתה בעמדה.

אז עכשיו הפרוצדורה מתארכת

וצריך לגשת אל הכספת.

אני מכריזה על תת נוהל חירום מותרתי

לגילוי פרטים אודות מוות נסיבתי.

מנשה : סוכר, אז אם אני כבר פה..

הסלקטורית : זה לא פשוט למצוא את הפרטים הללו,

אבל תמיד אפשר לסמוך על המערכת שלנו. (מעתיקה פרטים)

מנשה : סוכר, אפשר לדעת איך אני... נו, איך אני... החזרתי את הציוד?

הסלקטורית : (מכריזה) זה לא מתפקידי לרדת לפרטים

זה התפקיד של הוועדה לקבלת הפנים.

מנשה : וואי וואי עם הוועדה הזאת... אבל לבן-אדם מגיע לדעת איך הוא... בר מינן

ובטח אם אף אחד לא הסביר לי... שלא קיבלו אותי מהוועדה של

החירטוטים.

הסלקטורית : כל השפה הזו, זה לא מכובד.

אתה הנפטר האלף, התנהג בהתאם למעמד.

אני מניחה שזאת לא תהיה חריגה מהנהלים,
כיוון שמלכתחילה אתה... מהחריגים.

מנשה : כן כן אני מהחריגים.

הסלקטורית : מנשה שלם מת ביום שני

ה-17.2

בשעה 32: 18 בדיוק

בעת שנסע ברכבו באיילון... הלא פקוק. (נאנחת. מנגבת זיעה נעלמת
ממצחה. ממלמלת) לא פשוט... באמת לא פשוט... (מנשה מהורהר והיא

ממשיכה להקריא) התנגש בו בחוזקה

רכב מדגם הונדה (מדגישה את המילה במלרע)

שנת אלף תשע מאות תשעים וארבע.

מנשה : כן, כן... הונדה כזאת גדולה כחולה... כן, אני נזכר.

הסלקטורית : רואה, המערכת לא טועה.

מנשה : הרגשתי וואחד מכה, בום חזק כזה בראש... הרכב הסתחרר... ונכנס במע...
הסלקטורית : נפלא! זה מוות איכותי.

אני יכולה סוף סוף להמשיך בעבודתי!

מנשה : זה כאב לי, ה... תאונה ?

הסלקטורית : אני... אני... לא מבינה בכאבים

זה התפקיד של הוועדה לקבלת...

מנשה : הפנים, כן הבנתי.

הסלקטורית : (ממלמלת) ברוך היו"ר.

מנשה : ברוך היו"ר.

הסלקטורית : ברוך היו"ר.

מנשה : מי זה היו"ר הזה? אלוהים!?

הסלקטורית : היו"ר הוא יושב הראש של הארגון,

כל מי שלא יודע זאת סתום בלום.

מנשה : אז היו"ר הזה, הוא בטח יש לו את הסמכות להוציא אותי מפה.

הסלקטורית : זה התפקיד של המנכ"ל

עם אישור מהיו"ר, לא להפוך מישהו לז"ל.

מנשה : יודעת, אני רוצה לפגוש את היו"ר. עכשיו!

הסלקטורית : לפגישה עם היו"ר, יש תהליך ארוך ומתיש

עשרות בקשות, לא לבעלי לב רגיש.

מנשה : אבל הוא יכול...

הסלקטורית : לא סיימתי!

ומי שבכל זאת לוקח זאת על כתפיו

- אם לא יתייבש, יפגוש רק אחד מיועציו.
 מנשה : אבל היו"ר הזה יכול לפתור לי את כל הבעיות. הוא יחזיר אותי הביתה,
 יעלים ת'פאדיחה שלכם, והכל סבבה, לא ככה?
 הסלקטורית : הסברתי לך שאין חוזרים.
 גם היו"ר, עוד אף פעם לא חרג מהנהלים. (מעיינת בטופס, רושמת דברים)
 עכשיו תחתום לי פה כדת וכדין.
 מנשה : תגידי, אבא שלי גם פה?
 הסלקטורית : כולם נמצאים באחד מהאזורים
 איפה נהיה ללא ממליצים מתיים? !
 מנשה : אז אני אפגוש את אבא שלי?
 הסלקטורית : גם לזה, צריך להגיש בקשה,
 וגם לזה בדרך כלל נענים בשלילה.
 מנשה : אם אני כבר פה, אז לפחות לפגוש את אבא שלי.
 הסלקטורית : אמרתי לך איך הדברים עובדים
 אתה לא יכול לשנות את הנהלים.
 מנשה : טוב, הבנתי !
 הסלקטורית : (מרימה ידה) לא סיימתי!
 מנשה : אני לא מוכן יותר לקבל את החרטה הזאת. אם את לא מראה לי איך
 לצאת, או לחילופין לכאורה, להבדיל אלף אלפי הבדלים, לראות את אבא
 שלי זכר צדיק, אני מגיש עלייך תלונה.
 הסלקטורית : תלו-מה?
 מנשה : תלונה.
 הסלקטורית : תלונה...? (נבהלת) תלונה?! בשם היו"ר, זאת לא אשמת.
 ודווקא איתך זה עניין מהותי
 זה עניין לגמרי מערכת.
 מנשה : זה לא מעניין אותי. אני אתלונן עלייך! אני אתלונן על הוועדת פנים הזאת!
 אני אתלונן על כולכם! את יודעת מה?! תביאי לי טופס לפגישה עם היו"ר,
 או איך שקוראים לו. התלונה שלי תגיע עד הכי גבוה.
 הסלקטורית : (בבהלה) לא, לא... בבקשה תירגע.
 אין צורך להתרגז, או להתלונן (מסננת) חתיכת משוגע. (מחייכת אליו)
 לאחר חשיבה מעמיקה ולפנים משורת הדין,
 אני מוכנה לנסות לקדם עבורך את העניינים.
 מנשה : רק ככה דברים זזים.
 הסלקטורית : אבדוק עם הממונה על התיק,

ובעזרת היו"ר תהיה כאן תפניק, תשתית, תכלית, תרבות... תפנית.

(יוצאת. נכנסת)

אל תיגע בשום דבר

לא בטופס ולא בשום מזכר!

וקו אדום.

(יוצאת. נכנסת. מביטה סביב. מהנהנת. יוצאת)

תמונה שלישית:

(קוביה משרדית. שולחן ושני כסאות. על כסא אחד יושב אדם ומעיין בערימת מסמכים

גבוהה מאוד. נכנסת הסלקטורית בהיסטריה)

הסלקטורית: פססס...

חבר הוועדה: (קורקטי. דיבור תקין חד עם ר' מתגלגלת) הבא בתור.

הסלקטורית: פססס...

חבר הוועדה: נפטר 89476.

הסלקטורית: פססס... חבר ועדת המחזור של אזור מ'... זאת אני.

(חבר הוועדה מרים עיניו. מביט בסלקטורית. מחזיר עיניו למסמכים)

חבר הוועדה: סלקטורית אזור מ'... את אינך נפטר 89476.

הסלקטורית: יש לנו בעיה.

חבר הוועדה: הבעיה היא שאינך מדברת בחרוזים.

הסלקטורית: אבל אין פה מתים.

חבר הוועדה: אין זה מן החשוב. סדר הינו סדר. חזרי מיד למקומך, והכניסי את 89476.

הסלקטורית: זה בדיוק העניין. 89476 עושה בעיות. שומו היו"ר.

חבר הוועדה: אל תישאי את שמו לשווא.

הסלקטורית: חבר אזור מ'... (מכחכח בגורנו) חבר ועדת המחזור של אזור מ'.

89476 לא מוכן להתפנות.

חבר הוועדה: מה זאת אומרת, לא מוכן?

הסלקטורית: הוא לא מוכן להמשיך את התהליך.

חבר הוועדה: ממתים מתים לא מוכנים!?

הסלקטורית: הוא לא מוכן לבוא אליך.

חבר הוועדה: מתים זה מתים. הם עושים מה שאומרים להם. הם מתים על זה.

הסלקטורית: מסתבר שהיו איתו כמה פאדיחות.

חבר הוועדה: הסלקטורית - שפה!

הסלקטורית: תקלות. היו איתו תקלות. לא קיבלה אותו ועדת הפנים, וכנראה שהוא לא

כל כך היה אמור למות... עכשיו... עקרונית... קונקרטי... ספציפית...

(חבר הוועדה קם ממקומו)

- חבר הוועדה : את רומזת שהייתה איתו.. טעות?
- הסלקטורית : רומזת.
- חבר הוועדה : והאם הוא מודע שנעשתה עימו... טעות!?
- הסלקטורית : אהה...
- חבר הוועדה : דברי בבהירות.
- הסלקטורית : זו לא אשמתי. חשבתי שהוא מישהו אחר, אז נודע לו בלי כוונה... בטעות.
- חבר הוועדה : עוד - טעות. שלך !
- הסלקטורית : אבל בשם היו"ר. לא אני אשמה.
- חבר הוועדה : שוב את נושאת את שמו לשווא!?
- הסלקטורית : טעות.
- חבר הוועדה : מספיק! אם כך, למעשה נפטר מספר 89476 הגיע בטעות, במקום מישהו אחר שהיה במקור לא טעות, וכעת הוא בטעות יודע על אותה טעות ? טעיתי!?
- הסלקטורית : זה מה שאמרת.
- חבר הוועדה : זה מה שאני אמרת.
- הסלקטורית : זה מה שאמרת.
- חבר הוועדה : מישהו ישלם על זה (מביט בה) וזה לא יהיה אני.
- הקשיבי קשב רב, סלקטורית אזור מ'. ראשית, חזרי לדבר בחרוזים. שנית, אם הטעות הזאת לא... תעלם ללא רעש מיותר, כולנו... את, תזכי לגורל אכזר. איך זה בשביל חרוז!?! (היא נטועה במקומו. חוזר) שלחי אותו אליי.
- הסלקטורית : אבל הוא מסרב להקשיב לנהלים, אם הוא לא יפגוש את אבא שלו.
- חבר הוועדה : את זוכרת שבנפטר האלף שלך, את עוברת רוטציה? בדרגה למעלה או למטה. ואת זוכרת שהחלטה היא בידי, חבר הוועדה האחראי!?
- אם את מעוניינת, אני יכול כבר עכשיו לחתום על הטופס הקובע את גורלך. הוא לא מאיר פנים.
- הסלקטורית : לא.. זה לגמרי...
- חבר הוועדה : שלחי אותו אליי בכל דרך אפשרית. עלייך להיות יותר...
- הסלקטורית : מעשית?
- חבר הוועדה : אכן!
- הסלקטורית : בעזרת היו"ר
- חבר הוועדה : נו...

תמונה רביעית:

(נכנס מנשה)

- חבר הוועדה : נפטר 89476.
- מנשה : הגב' ההיא בחוץ אמרה לי שאתה יכול להגיד לי איך...?
- חבר הוועדה : אני שאלתי אותך מה הסלקטורית אמרה לך?!
- מנשה : אבל אני... (חבר הוועדה משתיקו)
- חבר הוועדה : אל לך לדבר, אלא אם פונים אליך. וגם אז, קצר.
- מנשה : אבל ההיא בחוץ... (חבר הוועדה משתיקו)
- חבר הוועדה : 89476, האם אי פעם עברה בראשך המחשבה במחזור הבא להיות גברת?
- מנשה : מה זה ?!
- חבר הוועדה : ומה לגבי חתול, דוב נמלים, קרצייה, או אפשרות אחרת ?
- מנשה : אנילא מביין.
- חבר הוועדה : נדרשת לענות, לא להביין.
- מנשה : גם אתה ממשיך עכשיו ככה ?!
- חבר הוועדה : אתה רוצה אישורים, או לא?
- מנשה : התשובה היא לא.
- חבר הוועדה : תשובה למה ?
- מנשה : מה ?
- חבר הוועדה : לאיזו שאלה ?
- מנשה : מה ששאלת.
- חבר הוועדה : (מהמהם. רושם הערה לעצמו) מה שאלתי?
- מנשה : עם הקרצייה, וזה...
- חבר הוועדה : איזהו היצור אותו היית מגדיר בזוי?
- מנשה : הזוי.
- חבר הוועדה : האם בעל מום פיזי, נפשי, שכלי, סטאטוס פוליטי, נטייה מינית, נטייה אוריינטלית, גזע, לאום או מקצוע.
- מנשה : אני אין לי בעיה עם אף אחד, אני.
- חבר הוועדה : בלי טעם ובלי ריח. (רושם)
- מנשה : עכשיו אתה יכול להגיד לי איך יוצאים מפה?
- חבר הוועדה : אתה מאוד מקשה.
- מנשה : דווקא עד עכשיו אני די זורם.
- חבר הוועדה : אל תצפה לצלי"ש.
- מנשה : טוב, תשאל אותי עוד פעם.
- חבר הוועדה : איזהו היצור אותו היית מגדיר בזוי? האם בעל מום פיזי, נפשי, שכלי, סטאטוס פוליטי, נטייה מינית, נטייה אוריינטלית, גזע, לאום או מקצוע.
- מנשה : אולי מישהו... שקרן, גזען, חרטטן...
- חבר הוועדה : טוב, בלי טעם ובלי ריח.

- מנשה : יש את תיאנשים הצבועים האלה.
- חבר הוועדה : אז בעצם כולם?
- מנשה : אפפפ, מה עכשיו... פקיד זה הביאו.
- חבר הוועדה : זה לא נקרא לשתף פעולה!
- מנשה : למה אתה שואל אותי תישאלות האלה ?
- חבר הוועדה : אני עושה את העבודה שלי.
- מנשה : וואחד בשאללה אתה.
- חבר הוועדה : ביקשת לפגוש את אבא שלך?
- מנשה : הלכתם רחוק עם זה אה?
- חבר הוועדה : ביקשת ?
- מנשה : בטח ביקשתי.
- חבר הוועדה : מצוין, הבקשה נדחתה.
- מנשה : איזו הפתעה.
- חבר הוועדה : פגישות כאלה מפריעות להתאקלמות.
- מנשה : בטח מפריעות.
- חבר הוועדה : האם אתה מתחרט על משהו מחייך הקודמים?
- מנשה : אני לא עונה !
- חבר הוועדה : אתה מתיש.
- מנשה : ההיא בחוץ אמרה שאתה יכול לתת... לאשר לי לצאת.
- חבר הוועדה : לאשר כן. לצאת, לא.
- מנשה : אתה מעלה לי תיסחוג.
- חבר הוועדה : סחוג.. סחוג.... אין כאן סחוג. הסדר יסודר וינוח על משכבו בשלום ונאמר
אמן. בתהליך המיון נמצאת בעל פוטנציאל מתאים למחזור.
- מנשה : מה זה !?
- חבר הוועדה : הסלקטורית לא אמרה לך? מה עשיתם שם !? מחזור זה אתחול מחדש.
חיים חדשים בתור מישהו או משהו אחר. וכיוון שאני יושב ראש ועדת
המחזור, עליי מוטלת המשימה לבדוק את הכשירות שלך.
- מנשה : איזה כשירות, מה כשירות עכשיו?
- חבר הוועדה : לא הולך לך טוב איתי.
- מנשה : מה אכפת לי כשירות, מיחזור. ולמה שאני אהיה מישהו אחר. אני מנשה
שלם.
- חבר הוועדה : לפחות ענית על השאלה האחרונה.
- מנשה : לא שאלת כלום.
- חבר הוועדה : גם לא ענית שום דבר.
- מנשה : לאן אתה הולך?

חבר הוועדה : לטפל בעניין לעומקו. ואתה, הישאר כאן ואל תזוז ! (יוצא)

תמונה חמישית:

(חדר המיונים. נכנס חבר הוועדה. הסלקטורית אינה שמה לב אליו.
 חבר הוועדה מכחכת בגורנו. היא מרימה עיניה בבהלה)
 הסלקטורית : שומו היו"ר.
 חבר הוועדה : אל תישאי שמו לשווא.
 הסלקטורית : מה אתה עושה כאן?
 חבר הוועדה : מדוע אמרת ל- 89476 שאני אתן לו אישור חזרה?
 הסלקטורית : אמרת לשלוח אותו אליך בכל דרך אפשרית
 אז... אני מודה שהייתי קצת... תחמנית.
 חבר הוועדה : זה חרוז, מתחת לכל ביקורת! (רושם אצלו משהו).
 הסלקטורית : בשם היו"ר...
 חבר הוועדה : עוד פעם!?!
 הסלקטורית : מה עוד יכולתי לעשות?
 הוא איים עליי שיגיש תלונות.
 חבר הוועדה : אני לא אמור לעשות את העבודה שלך. יש נהלים. סדר !
 (מנשה נכנס)
 חבר הוועדה : אמרתי לך להישאר שם!
 מנשה : מה הבעיה שיך? מה כבר ביקשתי!?!
 חבר הוועדה : הרבה מאוד. פה יש סדר, נהלים, סעיפים ותתי סעיפים. אצלנו לא...
 (מסמן לסלקטורית)
 הסלקטורית : חוצים קווים.
 חבר הוועדה : כל העניינים...
 הסלקטורית : מאוד ברורים.
 מנשה : אבל אני רוצה ש...
 חבר הוועדה : אתה לא שואל, אתה עונה.
 הסלקטורית : אתה לא מוכר ולא קונה.
 חבר הוועדה : אתה לא מבקש, אתה מוצב.
 הסלקטורית : והכי חשוב הלוק המעוצב.
 חבר הוועדה : הכי חשובה השפה והתקינות. אצלנו מאוד מקפידים על קוד...
 הסלקטורית : (מתפרצת) התנהגות.
 חבר הוועדה : דווקא את זה, אני רציתי לומר.
 מנשה : אז לי כל זה לא מתאים. ותתקדמו כבר עם החרוזים המזורגגים!
 חבר הוועדה : שמעת מה הוא אמר?

- הסלקטורית : שמעתי... ונעלבתי.
- חבר הוועדה : זו חוצפה.
- הסלקטורית : עבירה חמורה. (מתקרבת מידי לחבר הוועדה)
- חבר הוועדה : את מוכנה בבקשה לזוז, אני זקוק למרחב אישי.
(למנשה) אני מבין שאתה קצת...
- הסלקטורית : נרעש.
- מנשה : טיפה.
- חבר הוועדה : העניין הזה לך הוא די...
- הסלקטורית : חדש.
- חבר הוועדה : אז בוא אסביר לך בקצרה.
- הסלקטורית : מה מצופה כאן ממך.
- חבר הוועדה : עליך להקשיב לנהלים.
- הסלקטורית : לממונים.
- חבר הוועדה : להימנע מסעיפים חריגים.
- הסלקטורית : רק להיטמע, כאחד המתים.
- מנשה : למה מה תעשו לי... אה?! אני גם ככה כבר... לא בין החי... זה... לא חי.
אז אם בא לי אני... (מעיף דפים) ואם מתחשק לי אני... (מעיף את העט)
ואם ידליק אותי אז... (נותן צרחה) אני שם כזה על הנהלים שלכם.
- חבר הוועדה : מה זה ההתנהגות הזאת?! מעולם לא ראיתי דבר כזה... הסלקטורית.
- הסלקטורית : 89476. (מביטה אל חבר הוועדה שמהנהן לה להמשיך)
עליך... להתבייש.
- ככה לגעת ברכוש שלך לא שייד
- זהו מעשה ממש מלוכלך. (חבר הוועדה מהנהן. לוקח את הטופס שלה ומסמן וי) זה הדוכן שלי, אל תיגע בו.
זה העט שלי אל תיגע גם בו.
- חבר הוועדה : זה לא נחשב חרוז.
- הסלקטורית : אלו המגרות, אלו המהדקים,
כאן יש טפסים ממאה עד מאה עשרים
פה א-ב
- וזה הטור של מי שבדרכו להיות מת
אלו הטפסים של חדר המיונים
וזה המפתח של עולם החיים.
אז אל תיגע בכלום ללא אישורים!
מנשה : מה זה זה? עולם החיים!?
- חבר הוועדה : סלקטורית אזור מ' !

- מנשה : את מתכוונת לחיים חיים !?
- הסלקטורית : הסברתי לו כדי שלא יעשה מהומה.
הוא בחיים לא יידע שזה המפתח לדלת האדומה.
- חבר הוועדה : הסלקטורית !!
- מנשה : לדלת האדומה הזאת !?
- חבר הוועדה : (למנשה) אמרנו לך שאתה לא עובר! (לסלקטורית) כאוס.
הסלקטורית : חשבתי שאני עושה מעשה חיובי,
רציתי בסך הכל שתסמן לי וי.
- חבר הוועדה : זה לא ייגמר טוב עבורך.
- מנשה : (ניגש לחבר הוועדה) סליחה המנהל, אפשר את המפתח?
חבר הוועדה : (לא שם לב) בבקשה.
- הסלקטורית : אבל תמיד הייתי מסורה לנהלים.
עשיתי את עבודתי נאמנה עם 999 נפטרים.
אין איזו הקלה?
המת החדש צריך לקבל ענישה.
לא בכל אני אשמה, שומו היו"ר (מנשה יוצא)
- חבר הוועדה : אל תישאי את שמו לשווא. (הדלת נטרקת. הם מביטים אל הדלת. זו על
זה) תראי מה עשית. כאוס!
- הסלקטורית : שומו היו"ר, למה אני?! אתה נתת לו את הרעיון שהוא יכול לעבור.
חבר הוועדה : את מאשימה את הממונה עלייך במחדל?! אם הם יגלו את יודעת מה הם
יעשו לנו?! לך! את תשלחי לעולמים למחסנים לתיוק מתים... בחושך!
עם... פנס. בלי סוללה. אם את רוצה להציל את עורך, לכי תיכף ומיד
והחזירי אותו.
- הסלקטורית : איך? והרי לפי סעיף 50 קטן 501 א' אסור...
חבר הוועדה : אני האחראי הישיר עלייך, ואני נותן לך הוראה.
- הסלקטורית : אבל לפי תת סעיף ג' 789.3 א' אסור לי להשאיר את חדר המיונים ללא
השגחה...
- חבר הוועדה : זה נכון. הנה, וי אחד. קטנטן. בלתי נראה. (חושב) אני אשמור בינתיים על
חדר המיונים. אבל אני לא מתכוון לעשות את העבודה פה במקומך. אז
שובי בהקדם. זהו, אני גמור. מת...
- הסלקטורית : מה בדיוק מצפה לי שם?
- חבר הוועדה : הסלקטורית של אזור מ', לכי לפני ששנת תיוק אחת תראה לך כמו חופשה.
(הולכת בזהירות אל הדלת. מציצה) מהר!
- הסלקטורית : ומה אם הוא לא ירצה לחזור?

חבר הוועדה : לכי כבר! (יוצאת) ואל תשכחי לחרוז!

נהלים וסדרים צריך לשמור.

אחרת כולנו... נהיה...

הסלקטורית : (מבחוץ) בבור.

חבר הוועדה : בבור. יש לי את זה! (חושך)

תמונה שישית :

(הבית של מנשה. שתי כניסות בצידי הבמה. תמונות משפחתיות על מדפים.

ספה. צעצועי תינוק ודובי קטן על הרצפה. מנשה נכנס)

מנשה : אני בבית! באמת בבית! אורית! אורית! אורית... אתם בבית? חזרתי.

איפה הלכה זאת? סליחה על האיחור. את חייבת לשמוע מה עבר עליי...

(נכנסת הסלקטורית) אני... מה את עושה כאן?!

הסלקטורית : באתי לקחת אותך. (מרחיחה את האוויר)

מנשה : אל תעלבי, את מאוד לא רצויה פה.

הסלקטורית : מה זה הריח הזה?

מנשה : אין שום ריח.

הסלקטורית : מה אני אמורה לעשות?

אה, עליי להחזיר אותך.

מנשה : נשמה...

הסלקטורית : אבל האוויר הזה כאן.

מנשה : חבל על המאמץ.

הסלקטורית : מריח כמו זיכרון של משהו.

מנשה : אני לא חוזר.

הסלקטורית : והתחושה המוזרה... זה בהחלט סימן לצרה צרורה.

מנשה : אולי לא לקחת את התרופות היום.

הסלקטורית : בוא, אנחנו הולכים ללא שום תלונה.

מנשה : אני לא הולך איתך לשום מקום. עכשיו תזיזי ת'צמד, לפני שאשתי חוזרת

הביתה.

הסלקטורית : הביתה... מילה משונה

זה מזכיר לי... אפונה?

מנשה : מה?

הסלקטורית : מה זה אפונה?

מנשה : זה קטניה.

הסלקטורית : אני מתחרפנת.

מנשה : עכשיו שמת לב?!

- הסלקטורית : אסור לסלקטורית להיות לא מאוזנת.
 מנשה : אסור, אסור. כל הזמן עם האסור אצלכם.
 הסלקטורית : צריך להתחשב ב... נו, זה... נו, נהלים!
 מנשה : מה יש לך?
 הסלקטורית : (מרימה ידה) לא סיימתי! בגללך שכחתי... אה, נהלים!
 חזור איתי עכשיו ללא כל... עיכובים.
 אני לא מבינה למה אני ככה. גם לך זה ככה? ככה וככה זה בכלל חרוז?
 מנשה : זה הולך ומתדרדר. אני מציע שתחזרי כמו שבאת
 הסלקטורית : אני לא יכולה.
 אם לא אחזיר אותך
 ההוא... יכעס. (חושבת) נורא.
 מנשה : וואו, איזה פחד... הוא יכעס... יאללה, תתקדמי מפה!
 הסלקטורית : (תזזיתית. מסתובבת בחדר) אתה לא חוזר...
 מנשה : ירד האסימון. הטלכרד.
 הסלקטורית : (מרחיחה את האוויר) אתה יודע שלכל מעשה יש השלכות.
 אז לא כדאי לך לעשות עוד... נו... עוד... הבלחות? טעימות? חתיכות?
 מנשה : מה, טעויות?
 הסלקטורית : טעויות! (דורכת על דובי קטן שנתקע בנעל) מה זה? מה תפס אותי?
 (מנערת את הרגל אך הוא לא משתחרר)
 מנשה : למה את דורכת על זה !?
 הסלקטורית : זה לא עוזב אותי! הצילו! הצילו...
 מה מתחרז עם הצילו ?
 מנשה : תנערי חזק!
 הסלקטורית : אני מנערת. משקשקת.. הצילו!
 מנשה : תתפסי בספה, ותוציאי עם היד.
 הסלקטורית : אין מצב שאני נוגעת פה במשהו
 גם ככה אני מרגישה שאת המוח שלי לשו.
 מנשה : חליק עם החרוזים האלה!
 הסלקטורית : חייבים לחרוז בחדר מיונים.
 אחרת הסדר יהיה על ה...
 מנשה : פה זה לא חדר של מיונים!
 (תופס לה את הרגל ומרים אותה. היא כמעט נופלת. אוחז בה)
 הסלקטורית : עזוב אותי! אל תיגע בי!
 (הטבעת שלו נתפסה בבגד שלה. שניהם מסתכלים על הטבעת)
 אתה רואה, לא סתם צריך למסור פריטים

- ולא סתם יש כלל שלא נוגעים.
 חליק! אל תדליקי לי את מנש.
 (מנשה משחרר את האצבע בכוח ונקרע הבגד שלה)
 הסלקטורית: תראה מה עשית! זה... נהרס!
 מנשה: תראי מה עשית זה נהרס.
 הסלקטורית: עכשיו חבר הוועדה ממש, אבל ממש.. יכעס. (בוכה)
 מנשה: מה... מה... למה את בוכה עכשיו!?
 הסלקטורית: זה מה שאני עושה?! זה ממש... רטוב. (בוכה יותר) אסור לנו לבכות.
 מנשה: (לוקחת הדובי לנגב את הדמעות) מה את עושה?! זה לא בשביל זה?
 הסלקטורית: אז זה מה שתפס אותי... (מתבוננת בעיון) זה רך כזה... אני מכירה את זה.
 היה לי פעם? (מריחה) יש לזה ריח של כאן. אני צריכה את זה!
 מנשה: נראה לך?! זה של הבן שלי.
 הסלקטורית: הבן שלך? הבן... בן, בן... (משחקת עם המילה)
 מנשה: כן, הבן שלי, למה יש בעיה עם זה?
 הסלקטורית: (רוקדת עם הדובי) אבל... אתה אבא מת. אבא אבוד...
 מנשה: דחאללה על הפרצוף שלך.
 הסלקטורית: לא באמת חזרת. אף אחד לא חוזר.
 מנשה: עובדה אני פה! (מפסיקה לרקוד)
 הסלקטורית: רק בכאילו. (שומע רעש)
 מנשה: אורית? (לסלקטורית) היא חזרה. לכי מכאן שלא תראה אותך.
 (הולך לכיוון הדלת)
 הסלקטורית: היא לא יכולה לראות אותי.
 מנשה: סבבה. צאי לסיבוב בשכונה.
 הסלקטורית: גם לא אותך.
 מנשה: (מחכה ליד הדלת) הכל אצלך חירטוטים וזיבולים!
 הסלקטורית: (לוחשת) היא לא שם.
 מנשה: אורית, אני בסלון.
 הסלקטורית: היא... (צועקת) פה! בבית! איתנו! (קוראת) אורית! אורית!
 מנשה: היא עוד שנייה נכנסת.
 הסלקטורית: (מתקרבת ולוחשת) יש לי סוד! (צועקת) אין מעבר בין העולמות! (מנשה שומע רעש לידו)
 מנשה: אורית?
 הסלקטורית: היא פה. ממש לידך. (מדברת לאוויר) שלום אורית. אני הסלקטורית, וזה 89476. את מכירה אותו בתור...
 מנשה: מה זה הטריק הזה?

- הסלקטורית : (נוגעת בפניה) אחרי כשמתרגלים, האוויר פה דווקא נחמד ופלומתי.
 מנשה : (שומע הד נעלם) איך זה שאני שומע ולא רואה אותה?
 הסלקטורית : כל העומד מלפניי מאחוריי, ומצדדי הוא העומד. 1...2...
 מנשה : אני שומע אותה אני לא מטורף.
 הסלקטורית : לא מטורף. משוגע.
 מנשה : איך זה יכול להיות שהיא פה, והיא לא פה !?
 (נשמע צחוק עמום)
 הסלקטורית : בגללך, הדלת האדומה פעילה עכשיו. אז יש... (עושה עם הידיים עד שנזכרת) מוֹבְמֵט... בין העולמות. (לוחשת) לכן אתה יכול להרגיש...
 נוכחות (עושה לעצמה הד) נוכחות... נוכחות...
 מנשה : די עם זה כבר, את מטריפה אותי!
 הסלקטורית : אמרתי לך! אבל לא הקשבת לי!
 (מנשה נוגע באוויר)
 הסלקטורית : מה אתה עושה?
 מנשה : מנסה לגעת בה.
 הסלקטורית : בשבילם אתה כמו קספר. (צוחקת) איך אני יודעת מי זה?!
 מנשה : אורית, למה את לא עונה לי ??
 הסלקטורית : (כמספרת צ'יזבט) כשהיית בחיים קרה בוודאי ששמעת פתאום בלילה כששקט מסביב, קול לא מוסבר... גנב ?? אין איש בבית. אבל... יש רעש! ואז ראית משהו בזווית העין. אם תישאר כאן, בסוף יביאו לפה את מכסחי השדים (שרה) "גוסט בסטרז" (צוחקת) איך אני יודעת מה זה?! (חוזרת לדבר רגיל) אם אתה לא רוצה להפחיד את המשפחה שלך למוות, כדאי לך לחזור.
 מנשה : מה... על מה את מדבר... הדובי הזה לא שלך!
 הסלקטורית : בודי... מצחיק. נשי... אני יכולה לקרוא לך נשי?
 מנשה : לא.
 הסלקטורית : נשי. הוא מזכיר לי... לא זוכרת. מעכשיו הוא יהיה לידי עד שאזכר. אבל אסור לי לקחת אותו איתי בחזרה. (עצובה. מחייכת לפתע) גם אני לא עוזבת!
 מנשה : מה זה ?
 הסלקטורית : (מתיישבת על הספה) אוי... כן, זה מעניין. תחושה ממש... תחושתית.
 מנשה : אני לא יודע מי את, ומה את לעזאזל רוצה ממני.
 הסלקטורית : נישאר כאן ביחד. אתה תהיה קרוב, ואני אוכל להיזכר. (שואפת את האוויר פנימה. קופצת על הספה) אה! אבל תצטרך לשלם.
 הסלקטורית : קנס.

- מנשה : קנס? איזה קנס?
 הסלקטורית : כמה זמן לא ישבתי ככה סתם.
 מנשה : איזה קנס
 הסלקטורית : הרגשה מוזרה.
 מנשה : איזה קנס?
 הסלקטורית : חיים תמורת... שלום? חיים תמורת... אהבה?
 מנשה : דברי כבר!
 הסלקטורית : איזה דרמטי. אם אתה... ואז זה.. (נרדמת)
 מנשה : תעני לי, איזה קנס? (מנסה לנער אותה) הלו, סלקטורית! גברת... גברת...
 סלקטורית !

תמונה שביעית:

- (הבית של מנשה. הסלקטורית ישנה על הספה מכורבלת עם הדובי. נכנס חבר הוועדה)
 חבר וועדה : סלקטורית של אזור מ'.
 מנשה : מה אתה עושה פה אתה?
 חבר הוועדה : איזה סרחון.
 מנשה : שליחה? !
 חבר הוועדה : מה עשית לה ?
 מנשה : מה, היא נרדמה.
 חבר הוועדה : תתבייש לך. הסלקטורית של אזור מ'... (לא קמה. מסתכל סביב. מריח את האוויר) מה קרה לך? (בוחר אותה מכל צדדיה. מכחכח בגרונו) את מושכת זמן... (מרעים) הסלקטורית! (פוקחת עיניים)
 הסלקטורית : ראיתי סיפור. (מחייכת. מנומנמת)
 חבר הוועדה : הבה ונחזורה.
 הסלקטורית : אתה מצחיק...
 חבר הוועדה : את ו 89476 באים איתי מיד.
 מנשה : אני לא הולך לשום מקום.
 חבר הוועדה : יש לך כתם על המדים.
 הסלקטורית : זה נקרע.
 חבר הוועדה : תקני את זה. יש קוד לבוש. כלל יסוד 12 ב'. אההה 21 ס'.
 מנשה : אבאליה, קח ת'צמד, ת'פקידה ש'ך, ות'כללים ש'ך, ותעופו לי מהעיניים.
 חבר הוועדה : 89476.
 הסלקטורית : נשי...
 חבר הוועדה : כיצד קראתיו?

- הסלקטורית : ראיתי אותך בסיפור. היינו ביחד וקראת לי... קראת לי...
איך קראת לי... ?
- חבר הוועדה : עלינו לחזור מיד ותיכף!
הסלקטורית : מיד ותיכף, מיד ותיכף... תמיד הכל מיד ותיכף. אני נשי ובודי,
החלטנו להישאר.
- חבר וועדה : מי זה בודי ?
מנשה : מי זה החלטנו?
- הסלקטורית : בודי.
- חבר הוועדה : כאוס. זה כבר הגזמה מוגזמת אנחנו ממש מוכרחים בהכרח לצאת מפה
לפני שיהיה מאוחר מידי. את לא מבינה מה יעשו לנו שם אם לא נחזור.
אתם מתחת לאחריות שלי. אני מבקש מכם.
- מנשה : מבקש !?
חבר וועדה : בנימוס.
- מנשה : אז בקשתך נדחית. בנימוס. אני נשאר כאן, עם המשפחה שלי. בנימוס.
הסלקטורית : זהו. ראיתי משפחה. אני, אתה, ובודי, ונעלמתי. ואז ראיתי אותך.
- חבר ועדה : קשקוש. האוויר הזה, הוא משפיע עלייך... לפי נוהל 756 מקף 9 ח', אהה
576 מקף 9 ח'.... לא, קוד חירום משהו קו נטוי משהו.
- מנשה : אתה מאבד את זה.
חבר ועדה : אין בי אובדנות.
- הסלקטורית : גם עליך האוויר הזה משפיע.
חבר ועדה : זאת בדיוק הסיבה שאסור לעבור דרך הדלת ללא הכשרה.
- מנשה : אז באמת כדאי שתחזור.
- חבר וועדה : 89476 ליה, סלקטורית יקרה. הבה נשבור את המחצות. לא ניתן
להיררכייה להפריד בינינו. יש דברים שאתם לא יודעים, שאני לא גם לא
יכול להגיד לכם אותם, אז... בחייאת, סמוך על סמוך ונלכה כולנו חזרה
לחדר המיונים... סבבה?
- מנשה : ככה הוא מדבר, והוא מצפה שאני אסמוך עליו?
חבר הוועדה : חביבי, מה שהיה אינו מה שיהיה, והעתיד אינו העבר.
- מנשה : מה זה, מקהלת ?
חבר הוועדה : אתה לא מי שאתה... מי שהיית. אתה מת.
- זה לא השולחן שלך, זו לא הספה שלך, ההיא, זו לא האישה שלך,
זה לא הבית שלך. אני זה לא אני. בקרוב אתה תשכח. כך הם פני הדברים.
- מנשה : אבל עובדה שאני פה, ונוגע בשולחן... בספה... בעציץ.
- חבר הוועדה : אשליה. בקרוב זה ייעלם, ותשכח הכול.
- מנשה : אתה מחרטט אותי ?

- חבר הוועדה : גם. אבל זאת האמת.
הסלקטורית : אל תאמין לאף מילה שלו.
חבר הוועדה : התעוררת ?
הסלקטורית : אם זה באמת נכון, אז מי אני הייתי ?
חבר הוועדה : את סלקטורית.
הסלקטורית : כן, אבל לפני זה ?
חבר הוועדה : את היית...
הסלקטורית : אם מה שאתה אומר זה נכון, אז הייתי מישהי ושכחתי. אז מי הייתי ?
חבר הוועדה : לא היית כלום.
הסלקטורית : אז איך הגעתי לחדר המיונים ?
חבר הוועדה : אהההה... את לא זוכרת ?
הסלקטורית : אני לא זוכרת...
חבר הוועדה : את לא זוכרת!?!
מנשה : היא לא זוכרת.
הסלקטורית : תגיד לי.
מנשה : תגיד לה.
חבר הוועדה : אהההה....
הסלקטורית : תגיד !
חבר הוועדה : מספיק! בזבנו מספיק זמן. תקשיב לי טוב 89476, לפי נוהל בסיס 3745 תת סעיף s, אם אתה לא חוזר איתי מיידית באופן מידי, אני אקנוס אותך.
חיים תמורת... חיים.
מנשה : וואלה !? תקנוס כמה שבא לך.
חבר הוועדה : כרצונך. את מי תהיה מעוניין להפטיר. האישה ? הבן ?
מנשה : מה זה ?
חבר הוועדה : הבן ?
מנשה : מה ?
חבר הוועדה : חיים תמורת חיים ! אם את לא הולך, מישהו אחר צריך למלא את מקומך.
מנשה : מה ?? תקשיב לי טוב, אני לא הייתי אמור בכלל לפגוש אתכם.
חבר הוועדה : כן כן, אבל לא אנוכי מאולץ לקחת את האשמה.
הסלקטורית : נשי...
חבר הוועדה : די עם זה!
מנשה : אסור שיקרה להם משהו. אני לא אתן לזה. זה חיים תמורת חיים !?
חבר הוועדה : בדיוק.
מנשה : זה הזוי לגמרי. אני... איפה הספה, היא הייתה... (נוגע ברהיטים)

והתמונות... לאן לקחתם את התמונות?

- חבר הוועדה : עכשו אתה מבין?
הסלקטורית : נשי...
חבר הוועדה : טוב, חוזרים!
מנשה : אני לא רוצה ללכת! אני לא רוצה להיעלם להם. מהם.
להיות... להיות... זה. אני לא רוצה לשכוח!
הסלקטורית : אני אזכיר לך.
מנשה : גם את שכחת.
הסלקטורית : גם אני שכחתי.
מנשה : אז איך נזכור?
הסלקטורית : הכול רשום בטופס. אני אתן לך את הטופס... שלך.
חבר הוועדה : לא יקום ולא ייפול. אין טופסו של מותו של המת, מוחזר לנפטר ע"י דיין
האמת. נוהל 9...6... לעזאזל, האוויר הזה !!!
הסלקטורית : לא מעניין הנהלים. אנחנו רוצים את הטפסים.
חבר הוועדה : חזרת לדבר בחרוזים.
הסלקטורית : בטעות. ואני רוצה גם את הטופס שלי!
חבר הוועדה : חייבים לחזור מיד, לפני שהמצב יסתלם... יתאסלם... יסלים לתמיד. לפני
שהשכחה תהפוך ל... אההה... שכחתי.
הסלקטורית : אני רוצה את הטופס שלי!
מנשה : אני רוצה להישאר.
חבר הוועדה : אני לא עומד בזה יותר. בואי נדאג אחד לשנייה. אני אחתום על מה
שתרצי. אני אתן לך איזה שיבוץ שתחפצי. הכל, רק לא את הטופס.
הסלקטורית : אז אני נשארת, עד שאני נזכרת.
חבר הוועדה : חרוז!
הסלקטורית : אם יגלו שאיבדת נפטר וסלקטורית באותה משמרת. הלך עליך. ואיזה
בלאגן אטומי יהיה שם בלעדיי.
מנשה : ומה איתי ?
חבר הוועדה : את חושבת שאיתי הסיפור יסתיים. יבוא חבר וועדה אחר, ויחליף אותי.
הוא יכול להיות הרבה יותר פחות מבין ממני. ואז העונש שיוטל עליך...
כולנו באותה סירה. אני מבקש.
הסלקטורית : אני במקומך הייתי משקיעה קצת יותר מאמץ.
חבר הוועדה : כאוס. באופן חריג ומוחרג מהנהלים, ורק בשבילך, אני מוכן לעשות את
זה. אבל בואו נסיים את האפיזודה המתישה הזו.
הסלקטורית : בוא נשי, חוזרים. המקום הזה לא מתאים לנו. יש בו...
מנשה : חיים.
הסלקטורית : בדיוק ו... (נוגעת במנשה) אתה חם...

חבר הוועדה : 89476, תן לחיים לחיות את חייהם עד מוות. אני אשיג לך את הטפסים, ואתה תציל את המשפחה שלך. יש זמן ללכת, וזמן ללכת יותר מהר.
 מנשה : זה הסוף?
 חבר הוועדה : (לסלקטורית) עשית החלטה נכונה. אני אציין זאת בטופס שלך. (יוצאת)
 פשש... איזה סרחון... (יוצא)

תמונה שמינית:

(חדר המיונים מבולגן והפוך. ניירות פזורים על הרצפה. נכנסת הסלקטורית. קופאת. לוקחת נשימה עמוקה אך לא מוציאה אוויר. מביטה סביב. נכנס מנשה וחבר הוועדה)
 חבר הוועדה : :: כאוס...! (משתעל. לסלקטורית) הסלקטורית של אזור מ'...
 הסלקטורית : תפסיק לקרוא לי ככה.
 חבר וועדה : חזרה לעבודה.
 הסלקטורית : סיכמנו שתביא לי את הטופס שלי.
 חבר הוועדה : אפ אפ אפ... אל תשכחי היכן הינך. וכאן, ואני לא חייב לך דבר, וחצי.
 הסלקטורית : אתה הבטחת!
 חבר הוועדה : אז הבטחתי
 הסלקטורית : אחרת... (מחפשת בכיסה)
 חבר הוועדה : מחפשת את זה? (מראה לה את הכרטיס המגנטי) חשבת באמת שאסמוך עליך שוב?! לעבודה! טפסים, לחרוז חרוזים ו...
 מנשה : החרוזים!
 חבר הוועדה : בדיוק. להרגעת העצבים.
 אם תקשיב טוב לחרוזים
 תהיה המת הכי שמח בחדר מיוני...
 מנשה : אנילא אוהב אותם.
 חבר הוועדה : אתה מתיש. (לסלקטורית) סדרי פה את הבלאגן (למנשה) ואתה, אחרי כל מה שעשית לי... לארגון... לי...
 הסלקטורית : לא!
 חבר הוועדה : לא לו. לי!
 הסלקטורית : אתה! (מתקרבת אליו ומצביעה עליו קרוב)
 חבר הוועדה : מה איתי?
 הסלקטורית : אתה!
 חבר הוועדה : מה את מתכוונת לעשות עם האצבע הזאת?
 הסלקטורית : מהר להביא לי הטופס, ובשום פנים ואופן אל תאיים על נשי.
 חבר הוועדה : את מוכנה להזיז את האצבע הזאת לפני שהיא תפגע במישהו?!

- הסלקטורית : אם אתה חושב שאתה יכול שוב לבוא ולנפנף בנהלים ובסעיפים שלך, אתה טועה. מרה!
- חבר הוועדה : אני מבטל לך את כל הויאים.
- הסלקטורית : אני שמה על זה קצוץ.
- חבר הוועדה : זהו. את גמורה בארגון.
- הסלקטורית : אם אתה לא רוצה שאני אספר לממונים הכול, ואני מתכוונת הכל, אתה תמלא את ההתחייבות שלך.
- חבר הוועדה : בקרוב תשכחי הכל. זה יעבור לך ותחזרי להיות... עצמך.
- הסלקטורית : נשי יזכיר לי. נכון נשי?
- מנשה : מה אני אמור לזכור?
- הסלקטורית : את הבית, נשי, אורית, הבן שלך, הטופס שלי.
- מנשה : בשביל מה?
- חבר הוועדה : או, נשי מבין עניין.
- הסלקטורית : תבלום!
- חבר הוועדה : מת כלבבי.
- הסלקטורית : נשי, שם... בזכותך אני הבנתי... שחייבים לזכור!
- מנשה : זה כואב מדי.
- הסלקטורית : כאן הזיכרון הולך ומתעמעם. נשי, תעזור לי! הנה, אתה חס. חס כמו בודי.
- מנשה : אני כבר לא יודע מה אני.
- הסלקטורית : אתה לא רצית להעלם.
- מנשה : אני כבר... מת.
- חבר הוועדה : (אוחזת את מנשה) אולי תניחיהו בשקט על משכבו.
- מנשה : בני אדם כל כך חלשים.
- חבר הוועדה : זאת בדיוק הבעיה.
- הסלקטורית : אני רוצה בדיוק את זה. אני רוצה להרגיש... אני רוצה... לרקוד!
- מנשה : לרקוד!?
- חבר הוועדה : לרקוד!?
- הסלקטורית : כן לרקוד! מילה משונה.
- חבר הוועדה : כאוס!
- הסלקטורית : מה זה אומר? תראה לי.
- מנשה : אני לא יכול.
- הסלקטורית : ביחד. (נצמדת אליו)
- מנשה : אנילא ...
- חבר הוועדה : עזבי אותו!
- הסלקטורית : אל תאכזב אותי.

- חבר הוועדה : עזוב אותה!
הסלקטורית : תראה לי, טוב !?
חבר הוועדה : אמרתי לעזוב! (מנשה שם את ידו על גבה)
הסלקטורית : וואו! (מנשה מתחיל להרקיד אותה ללא מוסיקה) לרקוד זה כזה מסורבל.
חבר הוועדה : הסלקטורית !! סלקטורית !! אני מוכן להביא לך את הטופס.
הסלקטורית : כמה מסורבל זה לרקוד !
חבר הוועדה : הכל יילך קאפוט, וכל המאמצים שלי... אם הם ישמעו על זה אני...
אנחנו... (נשמע קול מהרמקול)
הקול : חבר ועדת המחזור של אזור מ'
חבר הוועדה : שיט!
הקול : נא להתייצב בחדר החקירות.
חבר הוועדה : לכל הטפסים והתקנות, למה אני!?
הקול : חבר ועדת המחזור של אזור מ'.
חבר הוועדה : מה עשיתי?
הקול : נא להתייצב בחדר החקירות.
הסלקטורית : אני לא גיליתי להם.
חבר הוועדה : הם מגלים בסוף הכל. הזהרתי חזור ושנה.
הקול : חבר ועדת המחזור של אזור מ'!
מנשה : מי זה?
חבר הוועדה : כאוס! ממש כאוס!
הסלקטורית : מה עם הטופס שלי?
חבר הוועדה : עכשיו זה כבר לא בידיים שלי! (יוצא)
הסלקטורית : איך אקבל את הטופס שלי עכשיו!?
(חושך)

תמונה תשיעית :

- (הבמה מחולקת לשניים. חושך. נשמע קול ברמקול. ספוט על חבר הוועדה בצד ימין)
הקול : ועדת חקירה מספר 5445 מתכנסת כעת.
חבר ועדת המחזור של אזור מ', האם אתה מודע להפרת נהלים בוטה?
חבר הוועדה : הייתה הפרת !! לא הודיעו לי.
הקול : הכול ידוע, והרשות אינה נתונה.
חבר הוועדה : אני לא אשם!
הקול : כולם אומרים את זה.
חבר הוועדה : אבל למה אני!?
הקול : למה לא?!

XXX

(חושך. ספוט על החצי השני של הבמה. מנשה והסלקטורית)

- מנשה : אני יכול לעזור?
 הסלקטורית : כבר עשית הרבה מאוד. בזכותך אני... (מתחילה לבכות), אני התחלתי להיזכר ועכשיו הם יקחו את זה שוב... מי שהייתי.
 מנשה : עדיף לשכוח.
 הסלקטורית : נשי...
 מנשה : אני נפטר 89476.
 תגידי, את באמת לא זוכרת כלום?!
 הסלקטורית : כנראה שאני יותר מידי זמן ככה.
 מנשה : את לא זוכרת כלום כלום ? משפחה?
 הסלקטורית : בבודי נזכרתי. ככה זה, אחרי כל כך הרבה זמן, שוכחים.

XXX

(חושך. ספוט על חבר הוועדה)

- הקול : מה עשית כאשר נודע לך שנפטר 89476 הוא "חריג" ?
 חבר הוועדה : הכחשתי. לפי הנהלים.
 הקול : מדוע לא דיווחת על כך?
 חבר הוועדה : כדי שגם לכם תהיה יכולת הכחשה.
 הקול : אה (מתייעצים)... האם כאשר בדקת את כשירותו של 89476 למחזור, הוא הביע נכונות להיקלט במערכת?
 חבר הוועדה : לא. בגלל שהוועדה לקבלת הפנים לא...
 הקול : האם אישרת כשירות?
 חבר הוועדה : אישרתי, כיוון שהדבר לא נגע ל...
 הקול : מדוע?
 חבר הוועדה : אישרתי בגלל ש... אם יורשה לי... השאלה היא האם שמרתי בקנאות על נהלי זיכרון. התשובה לכך היא בוודאי.
 הקול : אתה מתחמק.
 חבר הוועדה : אני איתכם.
 הקול : איתנו?
 חבר הוועדה : אנחנו מנהלים. אלו שמחליטים את ההחלטות הקשות. אנחנו צריכים להיפטר מחוליות חלשות, מברגים קטנים שניתן להחליף אותם בקלות. לה, לה אין בכלל כבוד לנהלים.
 הקול : אתה צודק.

חבר הוועדה : סליחה! ?
 הקול : אתה אכן מנהל.
 חבר הוועדה : כפי שאמרתי.
 הקול : שמחליט החלטות הקשות.
 חבר הוועדה : אנחנו רואים עין בעין.
 הקול : אמור לנו, אם כן מי האחראי, אם לא המנהל !?
 חבר הוועדה : איך חזרנו אליי?

XXX

(חושך. ספוט על הסלקטורית)
 הסלקטורית : אני מסרבת לקבל את זה!
 מנשה : את מה?
 הסלקטורית : זאת המשפחה שלך.
 מנשה : זה כבר בסדר.
 הסלקטורית : (קמה) אני לא מסכימה. אני אלחם. בשביל שנינו.
 מנשה : בואי נחכה לחבר וועדה. הוא כבר יידע מה לעשות.
 הסלקטורית : אם חבר הוועדה יימצא אשם הם יעשו לו מה שהם רוצים. הם יפעילו סנקציות ויסגרו את הסיפור. ככה ייעלם גם הסיכוי שלי לדעת מי אני.
 מנשה : אבל מה זה משנה כבר?
 הסלקטורית : זה משנה. נשי, אתה חייב לזכור את המשפחה שלך. את אורית, הילד... אל תיתן להם לקחת את זה ממך.
 (משפפת את ליבה) מה זו התחושה הזאת? (קמה)
 מנשה : לאן את הולכת?
 הסלקטורית : להציל אותנו מהגיהנום הזה. (יוצאת)

XXX

(חושך. ספוט על חבר הוועדה)
 הקול : לאור העדות ששמענו, נקבע שהאשם הוא המנהל באזור, שלא מנע את המשבר, ואף החריפו. חברי וועדת חקירה 5445 מתבקשים להתפזר, ולחזור לעמדותיהם. תודה על שיתוף הפעולה והמשך יום נעים.
 חבר ועדת המחזור אתה נידון...
 (נכנסת הסלקטורית)
 הסלקטורית : עצרו! בשם... היו"ר!
 חבר הוועדה : אל תשאי את שמו לשווא.

- הקול: סלקטורית אזור מ', את מתבקשת להתפנות מחדר החקירות.
- חבר הוועדה: אין לה שום כבוד לנהלים.
- הסלקטורית: יש לי מידע חשוב!
- הקול: את מתבקשת להתפנות.
- הסלקטורית: אתם על ריפיט!?
- חבר הוועדה: הם לא מקשיבים, כיוון שאינך מדברת בחרוזים.
- היא פשוט לא רואה את התמונה הגדולה כמוני!
- הסלקטורית: לא תקשיבו בלי חרוזים!?
- חבר הוועדה: אנא הניחו לעצמכם מדבריה להתרשם... (מסמן להמשיך)
- הסלקטורית: ואני אומר לכם מי באמת אשם!
- חבר הוועדה: אני השפעה טובה.
- הקול: הציגי את דבריך, סלקטורית מ'.
- הסלקטורית: לא בכזאת קלות.
- חבר הוועדה: כנראה שלא.
- הסלקטורית: אני רוצה משהו בתמורה.
- הקול: מה היא אמרה?
- חבר הוועדה: שהיא רוצה משהו בתמורה. ושוב היא לא חרזה.
- הקול: את לגמרי מגזימה!
- חבר הוועדה: הפסיקי, אחרת למעשייך אין גבורה. אני איתכם.
- הסלקטורית: המידע שיש בידי, משפיע על כל הארגון.
- הקול: אנחנו לא מנהלים משא ומתן, עם עובדת זוטרה.
- הסלקטורית: אני אגיש תלונה ארגונית כללית טופס 2011 א', ואגיש בקשה לוועדת חקירה תאגידית טופס 264 לבדיקת הנהלים 357 עד 2015. ואם ממש לא תהיה לי ברירה, אני גם אגיש טופס זימון 12 סעיף קטן ר' ל... ההוא.
- אתם יודעים למי אני מתכוונת.
- הקול: מה את רוצה?
- הסלקטורית: חבר ועדת המחזור, התחייב להביא לי את טופס הנפטר שלי.
- הקול: הוא עשה מה!?
- חבר הוועדה: מלשנית. בתנאי שטח צריך לקחת החלטות קשות. מלשנית.
- הסלקטורית: אז אני רוצה את הטופס שלי כמו שחבר הוועדה התחייב.
- הקול: זה הוא התחייב. לא אנחנו.
- הסלקטורית:
- תקנה 124 ד' מחייבת אתכם לאכוף את ההתחייבות שלו..

- חבר הוועדה : לא תמיד! נוהל הגנה 234 קו חצוי אי ג' (מכריז) יעל המתחייב למלא את התחייבותו ורק הוא הוא לבדו. איפה תמצאו עוד אחד כמוני אה?
 הקול : אם כך, אז רק המתחייב, חייב.
- הסלקטורית : אבל אתם לא מאפשרים לו למלא את ההתחייבות שלו. טופס 117 למניעת מניעת התחייבות, יהיה בלתי נמנע בשלב זה. בקיצור, בתמורה למידע שיש לי, אני רוצה לקבל את הטופס.
 הקול : כיצד נוכל לדעת שהמידע שיש בידיך אמין?
 חבר הוועדה : יש לך עדים ?
 הסלקטורית : אין!
 הקול : ועדת חקירה 5445 יוצאת לדיון בדלתיים סגורות. אנו נודיע על מועד התכנסות חדש.
 (הרמקול משתק)
- חבר הוועדה : את יודעת. את... את, קורצת מחומר ניהולי. תוציאי אותנו מהבוץ הזה ואני אעשה כל מה שתאמרי. אפשר אפילו להתחלף בתפקידים.
 הסלקטורית : תביא לי את הטופס שלי.
 חבר הוועדה : ו...
 הסלקטורית : ואני אדאג להוציא אותך מזה.
 חבר הוועדה : יד רוחצת יד... אבל בלי באמת לרחוץ. זה מטאפורה (חושך)

תמונה עשירית :

- (מנשה על קוצים. נכנסת הסלקטורית. נעמד.)
 הסלקטורית : נשי, עשיתי את זה! עשיתי את זה!
 מנשה : הוא מביא לך את הטופס?
 הסלקטורית : כן.
 מנשה : תקבלי את מה שרצית.
 הסלקטורית : ומה אם אני לא אוהב מה שאני אגלה. אם אני אפול ?
 מנשה : אז נופלים. (נכנס חבר הוועדה)
 חבר הוועדה : שוב שניכם?
 הסלקטורית : הבאת לי?
 חבר הוועדה : את זוכרת שהתחייבת להתחייב לזכות אותי מאשמה, כן!!
 הסלקטורית : (לחבר הוועדה) טופס הנפטר שלי.
 חבר הוועדה : נפטרת 13546 (מגיש לסלקטורית את הטופס)
 הסלקטורית : (מעיינת. נופלת על הרצפה. דומעת)
 חבר הוועדה : ידעתי שזה יגרום להתמוטטות. אמרתי או לא אמרתי!!
 הסלקטורית : כמעט ?

- מנשה : מה כמעט?
- הסלקטורית : כמעט... הייתי אמא.
- חבר הוועדה : הכל ברור.
- מנשה : מה אתה מדבר?
- חבר הוועדה : קשר לא סגור. רגשות. רגש זה האויב הכי גדול.
נו, נגב לה כבר את ה... דליפה.
- הסלקטורית : נשי... (מגישה לו את הטופס)
- מנשה : קוראים לך... ורד...
- חבר הוועדה : קראו לה ורד!
- מנשה : דווקא מתאים לך. (מעייף) היה לך... תינוק.
בלידה הוא... בלידה הוא... (מחזיקה בבטן)
- הסלקטורית : אני... אני לא הספקתי... נשי, לא הספקתי. בלידה אני... לא היה לי אוויר,
התינוק שלי... (בוכה)
- מנשה : לא רשום פה עליו כלום.
- הסלקטורית : אני לא הספקתי.
- חבר הוועדה : אולי תעשה משהו עם הדליפה.
- מנשה : אני מצטער. (אוחז בה)
- חבר הוועדה : עוד פעם נגיעות.
- הסלקטורית : הכנתי לו דובי. כמו שלך. החזקתי אותו כל הלידה. אני זוכרת את הכאב.
(מתקפלת על הרצפה)
- חבר הוועדה : במקומך לא הייתי שוכב ככה. את יודעת כמה מתים עברו פה!?
- הסלקטורית : החדר ששכבתי בו התמלא באנשים הרגשתי את הנשימות שלהם. צפצופים
מהירים של מכונות פתאום נהיה שקט ואז רק צליל אחד ארוך ומתמשך
עד שגם הוא נעלם. ניסיתי להבין למה התינוק שלי לא בוכה. למה הוא לא
בידיים שלי... איך רציתי לקרוא לו.
- מנשה : הילד שלי... האישה שלי...
- חבר הוועדה : כולם מתים בסוף. (מנשה תופס את חבר הוועדה) מה אתה עושה!?
- מנשה : אתה תעזור לנו לדעת הכל.
- חבר הוועדה : הורד את היד המטונפת שלך ממני.
- מנשה : תמצא לנו כל פיסת מידע, ואני...
- חבר הוועדה : הורד אני אומר.
- מנשה : (לא עוזב אותו. לחבר הוועדה) אתה חייב לבדוק אם הוא פה, התינוק שלה.
- חבר הוועדה : אני לא חייב שום דבר.
- מנשה : אתה חייב להביא לה את מה שהיא צריכה כדי לדעת.
- חבר הוועדה : אני לא מתכוון לחרוג שוב מהכללים. לא שאני מודה בחריגה כלשהי.

- מנשה : מה הבעיה שלך?!
- חבר הוועדה : אתה מוכן לעזוב אותי כבר?! (עוזב) יופי, זה מקומט.
- מנשה : הכל פה מקומט. הרוס. תעזור לי לתקן.
- חבר הוועדה : כל דבר נוסף שאעשה רק יחריף יותר את מצבי.
- מנשה : אולי לי הם יקשיבו.
- חבר הוועדה : יש סיבה לנהלים האלה. עוד לא קרה שפתחו תיק משפחה. המערכת בנויה שלא נזכור. המערכת לא תתפקד, תקרוס אם כולם יתבכיינו על מה שהם איבדו. כאב זה חורבן, הרס, והרס גודעים באיבו. קפיש?
- מנשה : פה רק שוכחים.
- חבר הוועדה : השכחה היא שנותנת את היכולת להמשיך. ככל שתשכחו יותר מהר, כך ייטב לכולנו.
- מנשה : מתים. זה מה שאנחנו.
- הסלקטורית : אל תהיה עצוב, נשי. אני אשמור עליך.
- מנשה : אני לא רוצה למות.
- הסלקטורית : אני אשמור עליך.
- (מניחה יד על ראשו. מלטפת. שרה שיר ערש. נשמע קול ברמקול)
- הקול : סלקטורית מ', חבר ועדת המחזור מ', 89476, נא להתייצב מיד בחדר החקירות.
- חבר הוועדה : תזכרי את ההתחייבות שלך להציל אותי. יש לנו הסכם.
- את הדליפות שלך תשאירי פה.
- (יוצא. הסלקטורית מחבקת את מנשה שעוצם עיניו)
- הסלקטורית : אני תשמור עליך!

תמונה אחת עשרה :

(מנשה, הסלקטורית וחבר הוועדה)

- הקול : ועדת חקירה 5445 מתכנסת כעת שוב. לאחר דיון מעמיק, החלטנו שיש לבחון את המקרה בצורה דקדקנית יותר.
- הסלקטורית : אני לא מוכנה שתכניסו את נשי לעניין.
- הקול : נשי?!
- חבר הוועדה : ככה היא קוראת ל-89476. השתבש אצלה משהו.
- הקול : סלקטורית מ', אנא הקפידו על נהלים.
- הסלקטורית : 89476 לא קשור!
- הקול : לפי הרישומים שבידינו, הוא יצר את המשבר.
- חבר הוועדה : אני מסכים.

- הסלקטורית : הוא אפילו לא סיים את תהליך הקליטה במערכת.
 איך אפשר להאשים מישהו שלא קיבל את ספר הנהלים?!
 חבר הוועדה : זאת לא הבעיה שלהם (מביט מעלה) זאת לא בעיה שלכם!
 הוא זה שהתחיל את כל הבלאגן. והכי גרוע... זה מדבק.
 הסלקטורית : אני האשמה היחידה פה!
 מנשה : מה זה ?
 הסלקטורית : אני סיפרתי ל- 89476, על המפתח, על הדלת, על עולם החיים.
 מנשה : למה את אומרת את זה?
 הסלקטורית : לא שמרתי על הנהלים, וזה מה שיצר את כל הבלאגן!
 מנשה : אל תקשיבו לה! זה לא נכון!
 הקול : הנהלים הם בסיס קיומו של הארגון!
 מנשה : מה את עושה !?
 הסלקטורית : שומרת עליך.
 הקול : אם כך, סלקטורית מ', האחריות ברורה, ופעולת התגמול תבוצע לאלתר.
 סילוקך מהארגון בצורה מוחלטת, סופית ומוחלטת.
 מנשה : מה זה אומר סילוקה?
 חבר הוועדה : פיטורין. השבתה כללית וסופית.
 מנשה : רציני ?!
 הקול : סלקטורית מ', נא עמדי.
 מנשה : את לא יכולה לוותר ככה.
 הקול : תהליך הפיטורין יחל בעוד 5, 4...3, 2...
 מנשה : תעצרו!
 הקול : ...1
 מנשה : תעצרו, אני יש לי מידע חדש, אני.
 הקול : מה עכשיו?
 מנשה : היא משקרת. זה לא קרה ככה.
 הסלקטורית : נשי, מה אתה עושה?
 מנשה : היא הזהירה אותי שאני לא אגע במפתח. אני בעצמי עם עצמי גנבתי אותו
 וברחתי. רק אני!
 הסלקטורית : נשי.
 מנשה : אני האשם האמיתי!
 חבר הוועדה : אתה לא מבין את המערכת.
 מנשה : מי אני?! מישהו שאפילו לא נקלט במערכת, שלא אכפת לו מהנהלים
 שלכם. אותי אתם צריכים לפטר מהארגון שלכם.
 היא הרבה יותר חיונית לכם ממני.

- הקול: 89476 הציג טיעונים חדשים, אותם הוועדה תשקול בכובד ראש.
לאחר ששקלנו בכובד ראש את הטענות החדשים, הוועדה מצאה ש-
89476 הוא האשם.
- חבר הוועדה: זה לא הוא. זה אני! אני מודה באשמה! אני המנהל, אני האחראי בפועל.
הייתי אמור לצפות את כל זה מראש. אולי לא הדרכתני אותה נכון. היא
הייתה כל כך... ואני קלקלתי, אני האשם והכול עליי. אני אני אני אני!
- הקול: חבר ועדת המחזור של מ', סלקטורית מ', 89476... שיגעתם אותנו.
אנדרלמוסיה טוטאלית. ועדת החקירה 5445 יצאה מפוקוס, ותצא
להתייעצות קצרה.
- מנשה: (לחבר הוועדה) לא הייתי מאמין עליך.
חבר הוועדה: היא הקריבה את עצמה בשבילי. אתה הקרבת את עצמך בשבילה.
אני זורם.
- הסלקטורית: חבר הוועדה... אתה לא כזה נורא.
חבר הוועדה: חרוז.
- הקול: ועדת חקירה 5445 מתכנסת שנית... בפעם השלישית.
לאחר התייעצות הוחלט לסגור לצמיתות את חדר המיונים של אזור מ',
ולשלוח את שלושתכם לאזורים שונים לרה-פיטציה, שהייה נצחית. לעד
תישארו נטולי שיבוץ וייעוד, חוזרים על תהליך המיון, שוב ושוב, ושוב,
ללא הפסקה.
- חבר הוועדה: ואני עוד חשבתי לבקש קידום.
מנשה: מה זה אומר, זה?
- הסלקטורית: זה הכי עצוב שיש. כבר עדיף פיטורין.
מנשה: אין מצב! אתם עדיין שומעים אותי? אם תפטרו אותנו, או תעשו לנו רה
פוזיציה וזה, אתם בעצם מוציאים את הכביסה המלוכלכת החוצה. לא
אכפת לכם להודות בפני כל ה... כל העובדים בארגון שהמערכת נכשלה?!
- הקול: המערכת לא כשלה!
חבר הוועדה: לפי הנהלים, כל סגירת אזור מותנית בהוצאת מזכר לכל חדרי המיונים.
וכשהם ישמעו על זה...
- הסלקטורית: אנשים יתחילו לחשוב שהשיטה לא עובדת.
חבר הוועדה: תתחיל שביתה כללית.
- מנשה: יתחיל מרד.
- הסלקטורית: עובדים ממורמרים.
מנשה: ואז מה? תסגרו עוד חדר מיונים, ועוד אחד, ועוד אחד...
- הסלקטורית: ועוד אחד.
חבר הוועדה: ועוד אחד... (מנשה והסלקטורית מביטים בו) אני זורם.

- מנשה : הכול זה שיווק.
- חבר הוועדה : מה עלול לקרות אם יתחילו שמועות על טיוח ?!
- מנשה : אתם מפחדים להודות באמת.
- הקול : איזו אמת?
- מנשה : זה אנושי לטעות.
- הקול : אנשים טועים. הארגון אינו טועה.
- הסלקטורית : אתם גם הייתם פעם אנשים.
- חבר הוועדה : כולנו...
- מנשה : תתגמשו קצת. תשלבנו אנושיות בתוך כל ה-'ארגון' הזה.
- אף אחד לא ימות מזה.
- הסלקטורית : במקום לתקוף מתים חדשים עם טפסים. נדבר איתם. נתאבל איתם.
- הקול : אבל הם צריכים לעבור מיון ושיבוץ. אחרת כל הארגון יקרוס. כאוס! כאוס מוחלט!
- חבר הוועדה : כאוס, זה שלי!
- מנשה : תמיינו ותשבצו, אבל גם תתחשבו.
- הסלקטורית : תשאלו אותם איפה הם היו רוצים להשתבץ.
- מנשה : עובדים מרוצים, לא עושים בעיות.
- חבר הוועדה : יש להם מוטיבציה לתרום לארגון.
- מנשה : תנו למתים לחיות!
- חבר הוועדה : זה יפה מה שאמרת.
- הקול : באמת יפה. אבל... אבל... זה לא עובד ככה.
- וחוץ מזה, היו"ר לעולם לא ירשה זאת.
- מנשה : היו"ר... בוא נדבר שניה על היו"ר. הוא בטח יהיה מאוד לא מרוצה לשמוע שלא הצלחתם להתמודד עם איזה מת אחד חסר חשיבות, בשם...
- חבר הוועדה : נשי.
- הסלקטורית : ועוד עם איזה שני עובדים ברמה זוטרה (חבר הוועדה מביט בה)... יחסית.
- חבר הוועדה : ושהפתרון שהגעתם אליו, היה לסגור את אחד מחדרי המיונים שלו!
- מנשה : תראו לו שאתם יודעים לתקתק עניינים.
- הסלקטורית : יש לכם ראש גדול.
- חבר הוועדה : יש לכם ראש ענק.
- מנשה : תמצאו פתרון אחר, יצירתית.
- חבר הוועדה : תוסיפו נהלים חדשים.
- מנשה : משהו שנותן יותר חופש בחירה.
- הסלקטורית : וזיכרון.

- חבר הוועדה : ניתן לחבר את נוהל יסוד 131 א' עם תת נוהל 231 ה', ולבטל את מגבלת אזורי רישום בסעיף קטן ט', ואז במקום אופציה אחת למיון תתנו שתיים.
- מנשה : תנו ארבע.
- חבר הוועדה : הגזמת.
- מנשה : שלוש.
- חבר הוועדה : סגור!
- הסלקטורית : והנפטרים יהיו זכאים לשמור על עותק מהטופס שלהם.
- הקול : עותק טופס נפטר !?
- כולם : כן.
- הקול : זה לא כזה פשוט.
- הסלקטורית : אתם חברי ועדת החקירה.
- הקול : תני לנו לחשוב על זה.
- כולם : קיבלתם.
- הקול : יופי! בשל עודף פרטים ובלבול מוח, ועדת חקירה 5445 הגיעה להחלטות כדלקמן דלהלן : טופסי נפטר יחולקו לנפטרים הזכאים על פי קריטריונים.
- כולם : יש!
- הקול : חדר המיונים מ' לא ייסגר, וישאר פעיל.
- כולם : יש!
- הקול : אף אחד מהעובדים הנוכחיים, קרי חבר ועדת המחזור וסלקטורית מ', לא יפוטר, והם אף יקבלו שיבוצים חדשים.
- כולם : יש!
- מנשה : מה הם אמרו?
- הקול : נפטר 89476.
- חבר הוועדה : נשי...
- הקול : (מכחכח בגרונו) לאור כישוריד, הוחלט לקדם אותך באופן מיידי, וללא שהות, לתפקיד חבר וועדת המחזור.
- חבר הוועדה : מה זאת אומרת ?
- הקול : חברי הוועדה מצפים ממך להשתלט במהירות על הנהלים, ולקדם את ענייני אזור מ' בצורה היעילה ביותר.
- מנשה : אני בוועדה של המחזור !?
- הקול : סלקטורית אזור מ'.
- חבר הוועדה : אבל מה איתי?
- הקול : הוחלט שחבר ועדת המחזור החדש, נשי, יחליט על שיבוצך.
- מנשה : אני מחליט!?
- הסלקטורית : נשי...

- חבר הוועדה : עכשיו אני?
 הקול : כן, נודניק. חבר ועדת המחזור לשעבר. אתה יצור נאלח, חנפן ומניפולטיבי... אנחנו אוהבים את זה. לכן הוחלט לקדם אותך למזכיר של תת ועדת החקירה, למשברים מנהלתיים.
- חבר הוועדה : ייששש! זה מה שתמיד רציתי! אני לא אאכזב אתכם. חוכמתכם האצילית, הגינותכם, חוזק רוחכם, ונדיבותכם הם שם דבר בכל רחבי הארגון ו... איזה יופי! נשב יחד סביב השולחן. הוא עגול או מרובע? לא חשוב, אני זורם.
- הקול : טוב, טוב, הבנו. אתה רשאי לגשת - למעלית.
- חבר הוועדה : המעלית! טוב, היה נעים, שמחתי להכיר. סמוך על סבבה. אחלה מין ת'פאדלק, בהצלחה. הייתי פה, בד'עלק.
- הקול : ותביא בבקשה את טפסי הנפטרים שלנו, וארבע קפה.
- חבר הוועדה : קפה ומאפה. עליי! שיט, איפה יש פה קופיקס? (יוצא)
- הקול : חבר ועדת המחזור החדש של אזור מ'. לאחר החלטתך, אנא טופסי שיבוץ חדשים. תודה על שיתוף הפעולה, והמשך יום נעים. (יוצאים)
- הסלקטורית : אז אתה מחליט עליי, מה?!
- מנשה : הסלקטור... ורד...
- הסלקטורית : נשי...
- מנשה : את תהיי אימא נהדרת.
- הסלקטורית : אני חוזרת?
- מנשה : הפעם זה יהיה אחרת. אהה... רק תחתמי לי פה, בבקשה. ופה. ופה. ותביאי קשקוש בקטנה פה. אה פה אני. המנהל של אזור מ'. (הולכת) לא שכחת משהו? (חוזרת מביא לה מפתח מסדרים. כמעט יוצאת)
- הסלקטורית : נפגש ?
- מנשה : עדיף שלא. (מבט ארוך. יוצאת)

תמונה שתיים עשרה :

(חדר המיונים מקושט. נכנס מנשה)

מנשה : ברוכים הבאים לחדר המיונים

כל המתים מתים ושמחים...

אבחר כעת סלקטור חדש

אחד מכם שאינו מבויש

אומנם אתה עודך מבולבל

אל לך לדאוג זוהי יד הגורל

אלווה אותך בתהליך החניכה

אתמוך בדך ותקבל הערכה
אנחנו כאן, תבין, מתייעלים
אז בוא ספר לי עליך ואז... נמלא כמה טפסים...
אבל דבר ראשון עשה טובה
קפוץ תביא קפה ו... חתכת עוגה (מוזיקת סיום. חושך)

-סוף-